

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1733

Vragen van het lid **Vietsch** (CDA) aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *toiletrondes in verpleeghuizen*. (Ingezonden 25 juli 2003)

1
Bent u ervan op de hoogte dat cliënten in veel verpleeghuizen alleen op vaste tijden naar de wc mogen en daarom verplicht 24 uur per dag een luier omkrijgen?¹

2
Bent u ervan op de hoogte dat deze situatie een reguliere situatie is in veel verpleeghuizen en dat dit dus niet alleen gebeurt tijdens de zomervakantie wegens een tekort aan personeel?

3
Wat vindt u van de angst van de cliënten die niet durven klagen bij de leiding van het huis in verband met eventuele reacties van het personeel?

4
Is het waar dat in 10% van de verpleeg- en verzorgingshuizen bewoners niet naar het toilet mogen wanneer zij zelf willen, zoals blijkt uit de studie «Alles naar wens? 2002» van de Stichting Cliënt & Kwaliteit?

5
Meent u ook niet dat dit een mensenwaardige situatie is die in Nederland niet mag voorkomen?

6
Heeft de invoering van de verplichte toiletrondes en daardoor de verlaging

van de kwaliteit van de verzorgings- en verpleeghuizen invloed op de hoogte van de eigen bijdragen, die de betreffende cliënten aan het zorgkantoor moeten betalen en op het budget dat het zorgkantoor aan de betreffende verpleeg- en verzorgingshuizen betaalt?

7
Wilt u de verpleeg- en verzorgingshuizen berichten dat u het beperken van het toiletbezoek van cliënten tot verplichte toiletrondes absoluut niet accepteert?

8
Gaaf u de Inspectie voor de Gezondheidszorg opdracht geven te zorgen dat deze situatie verdwijnt?

9
Welke overige maatregelen bent u van plan te nemen zodat de cliënten van verpleeg- en verzorgingshuizen niet langer slechts gebruik van het toilet kunnen maken tijdens toiletrondes?

¹ RTL Nieuws d.d. 22 juli jl.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Ross-van Dorp** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport). (Ontvangen 18 augustus 2003)

1
Ik heb kennis genomen van het persbericht van de Landelijke Organisatie cliëntenraden hierover.

2
Gezien het feit dat deze situatie in 10% van de verpleeg- en verzorgingshuizen speelt lijkt het mij onjuist te spreken van een reguliere situatie. Immers, in 90% van de instellingen lukt het wel degelijk om bewoners te helpen met de toiletgang wanneer zij dat wensen. Dat de werkdruk voor de medewerkers in de zomerperiode hoger ligt dan in de periode daarbuiten is een algemeen gegeven en zal wel degelijk een rol spelen bij de keuzes die in individuele instellingen worden gemaakt.

3
Wanneer de cliënten bang zijn hun klachten te uiten vind ik dat een betreurenswaardige situatie. De angst van patiënten/cliënten om te klagen speelt helaas in alle sectoren van de zorg een rol en is niet alleen gekoppeld aan de hier geschetste situatie. Deze angst komt voort uit een gevoelde afhankelijkheid van patiënten/cliënten en de verwachting dat hun klacht de zorg negatief zal beïnvloeden.

Door het regelen van de medezeggenschap en het klachtrecht van cliënten/patiënten in de Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen en de Wet klachtrecht cliënten zorgsector is de positie van cliënten versterkt en

wordt gepoogd aan geschetste problematiek tegemoet te komen. Ook de aanstelling van cliëntenvertrouwenspersonen in verpleeghuizen helpt om de angst voor negatieve gevolgen weg te nemen.

4 en 5

In de genoemde rapportage van Stichting Cliënt & Kwaliteit «Alles naar wens? 2002» wordt gerapporteerd dat in 90% van de verpleeg- en verzorgingshuizen de bewoners naar het toilet kunnen wanneer zij dat wensen en in 10% van de instellingen dat niet kan. In 90% van de instellingen lukt het om de zorg zo te organiseren dat de cliënten niet hoeven te wachten op een toiletbezoek en er geen sprake is van toiletrondes.

Ik acht de vraag gerechtvaardigd waarom het dan in 10% van de instellingen niet lukt. Dat is echter in eerste instantie een organisatieprobleem voor de besturen van instellingen. Er is dus geen sprake van een reguliere situatie en de bovengeschetste cijfers tonen aan dat deze situatie ook niet hoeft voor te komen in Nederland.

6

Nee.

7

Nee. Het vanuit Den Haag verbieden van een dergelijke situatie is niet de manier om deze problemen op te lossen. Wanneer een dergelijke situatie ontstaat, zal er naar ik verwacht sprake zijn van bijzondere omstandigheden, het management is verantwoordelijk om hiervoor oplossingen te zoeken.

8

Nee. De IGZ heeft een toezichthoudende taak en een eigenstandige verantwoordelijkheid. Zij kunnen deze situatie niet laten verdwijnen, het management van de instellingen is daarvoor verantwoordelijk.

9

Het is niet aan mij in deze maatregelen te nemen maar aan het management van de instelling.